SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-153-25

Druk nr 1635

Warszawa, 20 sierpnia 2025 r.

Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy - Kodeks wykroczeń oraz ustawy - Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia.

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Sprawiedliwości.

Z poważaniem

Donald Tusk

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Projekt

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Kodeks wykroczeń oraz ustawy – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia

Art. 1. W ustawie z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2025 r. poz. 734) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 24 § 1a otrzymuje brzmienie:

„§ 1a. Za wykroczenia określone w art. 82 § 1–3, 4 i 5, art. 86 § 1, 1a i 2, art. 86b § 1, art. 87 § 1, art. 92 § 1 i 2, art. 92a § 2, art. 92b, art. 93 § 1, art. 94 § 1, art. 96 § 3 lub art. 97a grzywnę wymierza się w wysokości do 30 000 złotych.”;

2) w art. 82:

a) § 1–3 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Kto dokonuje czynności, które mogą spowodować pożar, jego rozprzestrzenianie się, utrudnienie prowadzenia działania ratowniczego lub ewakuacji, polegających na:

1) niedozwolonym używaniu otwartego ognia, paleniu tytoniu i stosowaniu innych czynników mogących zainicjować zapłon materiałów palnych,
2) wykonywaniu prac niebezpiecznych pod względem pożarowym bez ich wymaganego zabezpieczenia,
3) używaniu instalacji, urządzeń i narzędzi niepoddanych wymaganej kontroli lub niesprawnych technicznie albo użytkowaniu ich w sposób niezgodny z przeznaczeniem lub warunkami określonymi przez producenta, jeżeli może się to przyczynić do powstania pożaru, wybuchu lub rozprzestrzeniania ognia,
4) napełnianiu gazem płynnym butli na stacjach paliw, stacjach gazu płynnego i w innych obiektach nieprzeznaczonych do tego celu,
5) nieprzestrzeganiu zasad bezpieczeństwa przy używaniu lub przechowywaniu materiałów niebezpiecznych pożarowo, w tym gazu płynnego w butlach,
6) garażowaniu pojazdu silnikowego w obiektach i pomieszczeniach nieprzeznaczonych do tego celu z nieopróżnionym zbiornikiem paliwa i nieodłączonym na stałe zasilaniem akumulatorowym,

7) składowaniu materiałów palnych na drogach komunikacji ogólnej służących ewakuacji lub umieszczaniu przedmiotów na tych drogach w sposób zmniejszający ich szerokość albo wysokość poniżej wymaganych wartości,
8) składowaniu materiałów palnych na nieużytkowych poddaszach lub na drogach komunikacji ogólnej w piwnicach,
9) składowaniu materiałów palnych pod ścianami obiektu bądź przy granicy działki, w sposób naruszający zasady bezpieczeństwa pożarowego,
10) uniemożliwianiu lub ograniczaniu dostępu do urządzeń przeciwpożarowych, gaśnic, urządzeń uruchamiających instalacje gaśnicze i sterujących takimi instalacjami oraz innymi instalacjami wpływającymi na stan bezpieczeństwa pożarowego obiektu, wyłączników i tablic rozdzielczych prądu elektrycznego, kurków głównej instalacji gazowej, a także wyjść ewakuacyjnych oraz okien dla ekip ratowniczych,
11) uniemożliwianiu lub ograniczaniu dostępu do źródeł wody do celów przeciwpożarowych,

podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.

§ 2. Kto, będąc obowiązany na podstawie przepisów o ochronie przeciwpożarowej do zapewnienia warunków ochrony przeciwpożarowej obiektu lub terenu, nie dopełnia obowiązków polegających na:

1) zapewnieniu osobom przebywającym w obiekcie lub na terenie odpowiednich warunków ewakuacji,
2) wyposażaniu obiektu lub terenu w urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice,
3) utrzymywaniu urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic w stanie pełnej sprawności technicznej i funkcjonalnej,
4) umieszczeniu w widocznych miejscach instrukcji postępowania na wypadek pożaru wraz z wykazem telefonów alarmowych oraz wymaganych informacji,
5) oznakowaniu obiektu odpowiednimi znakami bezpieczeństwa,
6) utrzymywaniu dróg pożarowych w stanie umożliwiającym wykorzystanie tych dróg przez pojazdy jednostek ochrony przeciwpożarowej,
7) zapewnieniu usuwania zanieczyszczeń z przewodów dymowych i spalinowych,
8) zachowaniu pasa ochronnego o szerokości minimum 2 m i nawierzchni z materiałów niepalnych lub gruntowej oczyszczonej, wokół placów

składowych, składowisk przy obiektach oraz przy obiektach tymczasowych o konstrukcji palnej,

9) przestrzeganiu zasad zabezpieczenia przeciwpożarowego podczas zbioru, transportu lub składowania palnych płodów rolnych,

10) zapobieganiu powstawaniu i rozprzestrzenianiu się pożarów w lesie poprzez wykonywanie wymaganych zabiegów ochronnych,

podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.

§ 3. Kto na terenie lasu, na terenach śródleśnych, na obszarze łąk, torfowisk i wrzosowisk, jak również w odległości do 100 m od nich roznieca ogień poza miejscami wyznaczonymi do tego celu albo pali tytoń, z wyjątkiem miejsc na drogach utwardzonych i miejsc wyznaczonych do pobytu ludzi,

podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.”,

b) § 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„§ 4. Kto wypala trawy, słomę lub pozostałości roślinne na polach w odległości mniejszej niż 100 m od zabudowań, lasów, zboża na pniu i miejsc ustawienia stert lub stogów bądź w sposób powodujący zakłócenia w ruchu drogowym, a także bez zapewnienia stałego nadzoru miejsca wypalania,

podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.

§ 5. Kto w inny sposób nieostrożnie obchodzi się z ogniem,

podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2025 r. poz. 860) w art. 96 § 1ad otrzymuje brzmienie:

„§ 1ad. W postępowaniu mandatowym w sprawach o wykroczenia określone w art. 82 § 1–3, 4 i 5 Kodeksu wykroczeń oraz w rozdziale XI Kodeksu wykroczeń można nałożyć grzywnę w wysokości do 5000 zł, a w przypadku, o którym mowa w art. 9 § 1 Kodeksu wykroczeń – do 6000 zł.”.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Cel i zakres projektu

Przedstawiony *projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks wykroczeń oraz ustawy –Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia* ma na celu zminimalizowanie zagrożeń pożarowych. Aby wzmocnić funkcję prewencyjną i sprawiedliwościową prawa karnego *sensu largo,* proponuje się wprowadzenie zmian, które pozwolą na skuteczniejszą walkę z niebezpiecznymi zachowaniami, polegającymi na:

- dokonywaniu czynności mogących spowodować pożar, jego rozprzestrzenianie się, utrudnienie prowadzenia działania ratowniczego lub ewakuacji,
- niezapewnieniu warunków ochrony przeciwpożarowej obiektu lub terenu,
- rozniecaniu ognia (albo paleniu tytoniu) poza miejscami wyznaczonymi do tego celu,
- wypalaniu trawy, słomy lub pozostałości roślinnych na polach niezgodnie z przepisami,
- nieostrożnym obchodzeniu się z ogniem.

Postępujące zmiany klimatu, w szczególności wzrost temperatury, brak śniegu i zmiana schematu opadowego generują m.in. zwiększone ryzyko pożarowe. To wyższe ryzyko pożarowe bezpośrednio wpływa zaś na bezpieczeństwo ludzi i zwierząt oraz ochronę mienia i przyrody. Pożary, tak jak inne niekontrolowane, ekstremalne zdarzenia związane z działaniem sił natury, stanowią zagrożenie dla życia i zdrowia ludzi, ich mienia, a także świata roślinnego i zwierzęcego.

Przywołując pożary z ostatnich lat, których skutki zagrażały życiu lub zdrowiu dużej liczby osób, mieniu w wielkich rozmiarach albo środowisku na znacznych obszarach, należy przypomnieć największy pożar w historii Biebrzańskiego Parku Narodowego, który miał miejsce zaledwie 5 lat temu, tj. w 2020 r. Akcja gaśnicza tego pożaru trwała tydzień (19–26 kwietnia), a w jego wyniku spłonęło prawie 5300 hektarów, czyli niemal 10 % powierzchni parku. Co przy tym istotne biegły opisał przyczynę pożaru jako „noszącą cechy umyślnego zaprószenia ognia w kilku miejscach”. Śledztwo w tej sprawie zostało jednak umorzone z powodu niewykrycia sprawców.

Ostatni pożar w Biebrzańskim Parku Narodowym (20–25 kwietnia 2025 r.) był największym pożarem parku w tym roku. W rejonie pożaru potencjalnie zagrożone było leśne siedlisko priorytetowe Natura 2000 – bory i lasy bagienne. Według wstępnych szacunków Państwowej Straży Pożarnej pożar objął aż 450 hektarów powierzchni parku. Stwierdzono straty przyrodnicze – spalone zostały turzycowiska i trzcinowiska oraz niewielkie fragmenty lasu bagiennego w rejonie obszaru ochrony ścisłej Czerwone Bagno. Pożar spowodował nie tylko

straty w świecie roślinnym i zwierzęcym, ale wygenerował również znaczne koszty społeczne i finansowe, związane z akcją gaszenia pożaru. Łącznie w tę akcję zaangażowanych było bowiem około 500 osób. Jak informowała Komenda Główna Państwowej Straży Pożarnej 22 kwietnia 2025 r. w działaniach brało udział około 300 strażaków, 100 żołnierzy z 1 Podlaskiej Brygady Obrony Terytorialnej oraz 60 pracowników Biebrzańskiego Parku Narodowego. Akcję dodatkowo wspierało pięć śmigłowców Lasów Państwowych, które wykonały ponad 250 lotów, zrzucając 125 000 litrów wody, oraz policyjny śmigłowiec Black Hawk. Do dyspozycji pozostawało również 80 funkcjonariuszy Policji oraz 60 leśników. (https://www.gov.pl/web/klimat/pozar-w-biebrzanskim-parku-narodowym-sluzby-parku-szacuja-straty-w-ekosystemie). Warto wskazać, że był to już siódmy pożar na obszarze Biebrzańskiego Parku Narodowego w 2025 r.

W kontekście wciąż rosnącego ryzyka pożarowego, będącego skutkiem zarówno zjawisk naturalnych, jak i działalności człowieka, często noszącej znamiona czynów zabronionych (podpalenia miejsc gromadzenia odpadów, niezgodne z przepisami wypalanie traw, nieostrożne obchodzenie się z ogniem na terenie otwartym) obowiązkiem państwa jest minimalizowanie tego ryzyka. Działania prewencyjne, w tym także działania w zakresie prowadzonej polityki karnej, mogą bowiem przyczynić się do poprawy bezpieczeństwa obywateli oraz ochrony ich życia, zdrowia i mienia, a także do ochrony środowiska naturalnego, w tym terenów szczególnie chronionych ze względu na wartości przyrodnicze albo walory krajobrazowe (m.in. parki narodowe, parki krajobrazowe, rezerwaty przyrody, pomniki przyrody, zespoły przyrodniczo-krajobrazowe i użytki ekologiczne).

Oczywistym jest, że wskazane zmiany klimatyczne, w przypadku umyślnych podpaleń lub wypalania traw, w znaczący sposób zwiększają ryzyko wystąpienia poważnych pożarów, które mogą skutkować znacznymi szkodami dla ludzi, ich mienia i natury, a w konsekwencji generować znaczące koszty społeczne, finansowe i gospodarcze nie tylko dla obywateli, ale i dla państwa. W rezultacie jest koniecznym dostosowanie części przepisów prawa penalnego do zmieniającej się rzeczywistości celem zminimalizowania potencjalnie katastrofalnych skutków pożarów.

Analiza obecnego stanu prawnego w przedmiotowej materii wskazuje przy tym, że zmiany są wymagane w obszarze prawa wykroczeń. W zakresie przestępstw szereg przepisów zawartych w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2025 r. poz. 383), zwanej dalej „Kodeks karny” lub „k.k.”, obejmuje już bowiem swoim normowaniem czyny polegające albo na bezpośrednim wywołaniu pożaru, albo na wywołaniu zagrożenia pożarowego.

Zgodnie bowiem z art. 163 § 1 pkt 1 k.k., kto sprowadza zdarzenie, które zagraża życiu lub zdrowiu wielu osób albo mieniu w wielkich rozmiarach, mające postać pożaru, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10. Dla przypisania odpowiedzialności z tego przepisu jest konieczne powstanie zagrożenia dla życia lub zdrowia wielu osób, co najczęściej rozumie się jako 10 osób (ale sam uszczerbek na zdrowiu albo śmierć nie musi wystąpić) albo mienia w wielkich rozmiarach, tj. takiego, którego wartość przekracza 1 000 000 złotych (ponownie – wystarczy samo zagrożenie, rzeczywista szkoda w mieniu nie musi wystąpić). Jak przy tym wskazuje orzecznictwo, „mienie w wielkich rozmiarach" nie musi jednak ograniczać się tylko do wartości majątkowej. Pożar znacznego obszaru terenu (lasy, łąki, torfowiska etc.) wypełnia znamiona pożaru mienia w wielkich rozmiarach (w tym zakresie zob. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 27 sierpnia 2015 r., II AKa 191/15). Sąd podkreślił, że „objęcie pożarem rozległego obszaru zarośli, mających znaczenie biologiczne, ale nie przedstawiających liczącej się wartości materialnej, wymierzalnej w pieniądzu, lub użytkowej, będzie stanowić zagrożenie mieniu w wielkich rozmiarach, określonemu w art. 163 § 1 pkt 1 k.k.". Podobnie, Sąd Najwyższy wskazał, że „wartość zagrożonego mienia może stanowić tylko kryterium pomocnicze", a zatem nie podstawowe (wyrok 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 1976 r., VI KRN 369/76). Stanowisko to jest podzielane w doktrynie (np. M. Budyn-Kulik, Kodeks karny. Komentarz aktualizowany, LEX/el. 2025, J. Majewski (red.), Kodeks karny. Komentarz, WKP 2024). Przestępstwo określone w art. 163 k.k. można przy tym popełnić także nieumyślnie (art. 163 § 2 k.k.). Również przygotowanie do tego przestępstwa jest karalne (art. 168 k.k.).

Kodeks karny penalizuje też samo sprowadzenie bezpośredniego niebezpieczeństwa pożaru, o jakim mowa w art. 163 § 1 k.k. Jest to przestępstwo z art. 164 § 1 k.k., zagrożone karą pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8 (art. 164 § 1 k.k.). Nieumyślne sprowadzenie takiego niebezpieczeństwa podlega karze pozbawienia wolności do lat 3 (art. 164 § 2 k.k.).

Kodeks karny kryminalizuje nadto zachowania skutkujące zniszczeniami w przyrodzie. Mianowicie zgodnie z art. 181 § 1 k.k. kto powoduje zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8. Zgodnie z § 2 tego artykułu kto, wbrew przepisom obowiązującym na terenie objętym ochroną, niszczy lub uszkadza rośliny, zwierzęta, grzyby lub ich siedliska, lub siedliska przyrodnicze, powodując istotną szkodę, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Działanie nieumyślne w zakresie czynu określonego w § 1 jest zagrożone grzywną, karą ograniczenia wolności albo pozbawienia

wolności do lat 2 (§ 4), a działanie nieumyślne w zakresie § 2 jest zagrożone grzywną albo karą ograniczenia wolności (§ 5).

Kodeks karny penalizuje wreszcie niszczenie lub uszkadzanie chronionych terenów lub obiektów. Zgodnie bowiem z art. 187 § 1 k.k. kto niszczy, poważnie uszkadza lub istotnie zmniejsza wartość przyrodniczą prawnie chronionego terenu lub obiektu, powodując istotną szkodę, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. Jeżeli sprawca działa nieumyślnie, podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności (§ 2).

Podsumowując, należy przyjąć, że Kodeks karny przewiduje daleko idącą odpowiedzialność za podpalenia. Przestępstwem jest bowiem także działanie nieostrożne, które powoduje niebezpieczeństwo powstania pożaru, nawet jeśli do jego powstania faktycznie nie dochodzi. W tym miejscu należy dodać, że w przypadku wywołania pożaru w niewielkich rozmiarach, tj. takiego, którego nie można zakwalifikować z art. 163 § 1 k.k., sprawca i tak może odpowiadać za przestępstwo zniszczenia lub uszkodzenia cudzej rzeczy (art. 288 § 1 k.k.), czy zniszczenia w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach, które można popełnić także nieumyślnie (wskazany art. 181 § 1 i 4 k.k.). Podobnie jak w przypadku „wielkich rozmiarów", o których mowa powyżej, te „znaczne rozmiary" również należy oceniać nie tylko przez pryzmat szkody majątkowej.

W rezultacie nie jest konieczne wprowadzanie nowych typów przestępstw ani zmian w zakresie przestępstw już obowiązujących.

W kontekście prawnej oceny działań człowieka wywołujących pożar należy też wskazać, że podpalenie całkowicie przypadkowe, tj. takie, któremu sprawca nie mógł zapobiec nawet przy zachowaniu pełnej ostrożności, nie będzie stanowić przestępstwa ze względu na niemożność przypisania winy. Powodować ono jednak będzie w określonych okolicznościach odpowiedzialność odszkodowawczą na zasadach ogólnych z art. 415 i nast. ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2025 r. poz. 1071).

Odmiennie jednak wygląda sytuacja w prawie wykroczeń w zakresie deliktów sankcjonujących zachowania mogące wywołać pożar. Siatka i wysokość kar za wykroczenia określone w art. 82 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2025 r. poz. 734), obejmujące szereg zachowań mogących wywołać pożar, a w szczególności granice kary grzywny, nie były zmieniane od 27 lat, co było konsekwencją „denominacji" polskiego pieniądza w 1995 r. Również górna granica kwoty mandatu za te wykroczenia nie uległa żadnej zmianie od wejścia w życie (17 października 2001 r.) ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania

w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2025 r. poz. 860), pozostając na tej samej wysokości (500 zł) od 24 lat.

Mając na uwadze powyższe, projektodawca uznał, że zdiagnozowany problem społeczny, bezpośrednio związany z bezpieczeństwem ludzi, ochroną ich mienia oraz ochroną przyrody, generujący znaczne koszty społeczne i finansowe (które mogłyby być przecież przeznaczone przez państwo na inne cele) wymaga interwencji ustawodawczej.

Osiągnięcie celu ustawy nie jest możliwe za pomocą innych środków.

Zmiany w ustawie z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń, zwanej dalej „k.w."

art. 24 § 1a k.w.

Projektowana zmiana art. 24 § 1a k.w. ma na celu zaostrzenie górnej granicy kary grzywny za wykroczenia z art. 82 § 1–3, 4 i 5 k.w. z obecnych 5 000 złotych do 30 000 złotych, w sposób tożsamy do już obowiązującego stanu prawnego w stosunku do wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi w komunikacji.

art. 82 § 1, § 2, § 3, § 4 i § 5 k.w.

Projektowane zmiany mają na celu zaostrzenie sankcji w zakresie wykroczeń z art. 82 § 1–3, 4 i 5 k.w.

Przepisy art. 82 § 1–3, 4 i 5 k.w. penalizują zachowania polegające na: dokonywaniu czynności mogących spowodować pożar, jego rozprzestrzenianie się, utrudnienie prowadzenia działania ratowniczego lub ewakuacji (art. 82 § 1 k.w.); niezapewnieniu warunków ochrony przeciwpożarowej obiektu lub terenu (art. 82 § 2 k.w.); rozniecaniu ognia (albo paleniu tytoniu) poza miejscami wyznaczonymi do tego celu (art. 82 § 3 k.w.); wypalaniu trawy, słomy lub pozostałości roślinnych na polach niezgodnie z przepisami (art. 82 § 4 k.w.); nieostrożnym obchodzeniu się z ogniem (art. 82 § 5 k.w.).

Proponuje się zmianę art. 82 § 1, 2, 4 i 5 k.w. przez wyeliminowanie z katalogu kar (obecnie kara aresztu, grzywny albo kara nagany) – kary nagany i dodanie kary ograniczenia wolności.

Proponuje się zmianę art. 82 § 3 k.w. przez wyeliminowanie z katalogu kar (obecnie kara aresztu, ograniczenia wolności, grzywny albo kara nagany) – kary nagany.

Zmiany w ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, zwanej dalej „k.p.s.w.”

art. 96 § 1ad k.p.s.w

Projektowana zmiana art. 96 § 1ad k.p.s.w. ma na celu podniesienie w postępowaniu mandatowym za wykroczenia z art. 82 § 1–3, 4 i 5 k.w. kwoty grzywny do wysokości 5000 złotych (obecnie do 500 złotych), albo 6000 złotych (obecnie do 1000 złotych), jeśli sprawca jednym czynem popełnia więcej niż jedno wykroczenie, w sposób tożsamy do już obowiązującego stanu prawnego w stosunku do wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi w komunikacji.

Powyższe zmiany polegające na eliminacji z siatki kar za wskazane wykroczenia kary nagany, uzupełnienie tej siatki o karę ograniczenia wolności oraz podniesienie górnej granicy kary grzywny z 5000 złotych do 30 000 złotych nie tylko nie ograniczą sędziowskiego uznania w ramach sądowego wymiaru kary, ale poszerzą go o nową rodzajowo karę oraz o powiększony zakres możliwej do orzeczenia kary grzywny.

W zakresie uchylanej kary nagany należy również wskazać, że sąd w dalszym ciągu, w każdej sprawie, w wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, będzie mógł, biorąc pod uwagę charakter i okoliczności czynu lub właściwości i warunki osobiste sprawcy, skorzystać z instytucji przewidzianej w art. 39 k.w., tj. zastosować wobec sprawcy nadzwyczajne złagodzenie kary albo odstąpić od wymierzenia kary lub środka karnego. Nadzwyczajne złagodzenie kary polega przy tym na wymierzeniu kary poniżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia albo kary łagodniejszego rodzaju (w tym kary nagany).

Przepis końcowy

Projekt przewiduje, że ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, co powinno z jednej strony zapewnić możliwość zapoznania się z nowym stanem prawnym wszystkim adresatom, a jednocześnie nie odsuwać nadto w czasie wejścia w życie zmian, które projekt przewiduje.

Skutki finansowe projektu

Projektowana ustawa wpłynie na budżet państwa przez zwiększenie zakładanych wpływów do budżetu państwa z tytułu przedmiotowych kar. Z kolei ograniczenie na skalę ogólnokrajową

zachowań mogących spowodować pożar spowoduje, że zmniejszy się liczba pożarów wywołanych zachowaniem człowieka, w tym wypalaniem traw i nieostrożnym obchodzeniem się z ogniem. Tym samym proponowane zmiany przyniosą pozytywne skutki społeczne, ekonomiczne i gospodarcze.

Projektowana regulacja nie jest sprzeczna z zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych, zatem nie podlega procedurze notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Zawarte w projekcie regulacje nie będą miały wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, o których mowa w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, z późn. zm.).

Projekt nie podlegał dokonaniu oceny OSR przez koordynatora OSR w trybie § 32 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806, z późn. zm.).

Zgodnie z § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów oraz stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677) projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

W celu spełnienia wymogów, o których mowa w § 42 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów, projekt został skierowany do koordynatora OSR.

Projekt nie dotyczy warunków określonych w uchwale nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednolicenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205).

Nazwa projektu
Projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks wykroczeń oraz ustawy – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia

Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące
Ministerstwo Sprawiedliwości – ministerstwo wiodące
Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji – ministerstwo współpracujące

Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu
pod względem legislacyjnym i merytorycznym:
Arkadiusz Myrcha, Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości

Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu
opiekun legislacyjny:
Monika Walewska, Zastępca Dyrektora Departamentu Legislacyjnego,
e-mail: sekretariat.dl@ms.gov.pl, tel. 22 52 12 764
Agnieszka Bargiel, główny specjalista, Departament Legislacyjny,
e-mail: Agnieszka.Bargiel@ms.gov.pl, tel. 22 52 12 734

opiekun merytoryczny:
Michał Hara, Dyrektor Departamentu Prawa Karnego,
e-mail: sekretariat.dpk@ms.gov.pl, tel. 22 52 12 645

Data sporządzenia
16.07.2025 r.

Źródło:
Decyzja PRM/RM

W dniu 22.04.2025 r. Rada Ministrów zapoznała się z informacją na temat kar za podpalenia oraz zobowiązała Ministrów Sprawiedliwości oraz Spraw Wewnętrznych i Administracji do jak najszybszego przedstawienia propozycji ich znacznego zaostrzenia.

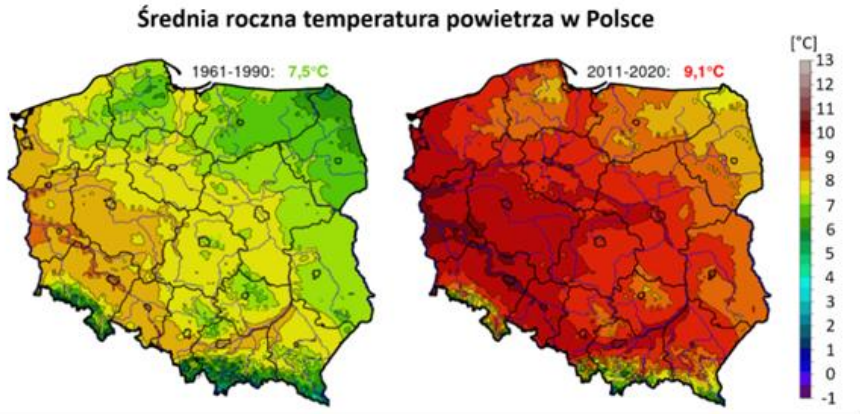
Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów
UD243

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks wykroczeń oraz ustawy – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia **ma na celu zminimalizowanie zagrożeń pożarowych.**

Postępujące zmiany klimatu, w szczególności wzrost temperatury i zmiana schematu opadowego powodują m.in. zwiększone ryzyko pożarowe. To bezpośrednio wpływa zaś na bezpieczeństwo ludzi i zwierząt oraz ochronę mienia i przyrody. Pożary, tak jak inne niekontrolowane, ekstremalne zdarzenia związane z działaniem sił natury, stanowią zagrożenie dla życia i zdrowia ludzi, ich mienia, a także świata roślinnego i zwierzęcego.
O zmianach klimatu świadczą m. in. dane na temat wzrostu średniej temperatury. Średnia temperatura obszarowa Polski w latach 2011–2020 osiągnęła 9,1°C. Dla porównania w okresie referencyjnym 1961–1990 było to 7,5°C. Rekordy średniorocznej temperatury w ostatnich latach przedstawiają się następująco: w 2014 r. średnia temperatura roczna osiągnęła 9,3°C, w 2015 r. było to już 9,4°C, następnie rekordy były kolejno w 2018 r. (9,5°C) i 2019 (9,9°C). Natomiast średnia obszarowa temperatura powietrza w 2024 r. wyniosła w Polsce 10,9°C i była o 2,2 stopnia wyższa od średniej rocznej wieloletniej (klimatologiczny okres normalny 1991–2020)[1)].

Rysunek 1:
Po lewej: średnia temperatura roczna w okresie 1961-1990, po prawej w latach 2011-2020.
dane: IMGW

Obszarowo uśredniona suma opadu atmosferycznego w 2024 r. wyniosła w Polsce 607,8 mm, co stanowiło 99,4% normy określonej na podstawie pomiarów w latach 1991–2020.[2)] W wyniku wyraźnego wzrostu temperatury, a przy braku

[1)] https://imgw.pl/charakterystyka-wybranych-elementow-klimatu-w-polsce-w-2024-roku-podsumowanie/.
[2)] https://imgw.pl/charakterystyka-wybranych-elementow-klimatu-w-polsce-w-2024-roku-podsumowanie/.

znaczącej zmiany opadów spada średnia wilgotność względna powietrza, a woda szybciej wyparowuje, co oznacza, że bilans wodny staje się ujemny i jest możliwe występowanie suszy a w konsekwencji pożarów.
Przywołując pożary z ostatnich lat, których skutki zagrażały życiu lub zdrowiu dużej liczby osób, mieniu w wielkich rozmiarach albo środowisku na znacznych obszarach, należy przypomnieć największy pożar w historii Biebrzańskiego Parku Narodowego, który miał miejsce w 2020 r. Akcja gaśnicza trwała tydzień (19–26 kwietnia), a w wyniku pożaru spłonęło prawie 5300 hektarów powierzchni parku (ok. 10 %). Co istotne, biegły opisał przyczynę pożaru jako „noszącą cechy umyślnego zaprószenia ognia w kilku miejscach". Śledztwo w tej sprawie zostało jednak umorzone z powodu niewykrycia sprawców.
Ostatni pożar w Biebrzańskim Parku Narodowym (20–25 kwietnia 2025 r.) był największym pożarem parku w tym roku. W rejonie pożaru potencjalnie zagrożone było leśne siedlisko priorytetowe Natura 2000 – bory i lasy bagienne. Według wstępnych szacunków Państwowej Straży Pożarnej pożar objął 450 hektarów powierzchni parku. Pożar spowodował nie tylko straty w świecie roślinnym i zwierzęcym, ale wygenerował również znaczne koszty społeczne i finansowe, związane z akcją gaszenia pożaru, w którą łącznie zaangażowanych było ok. 500 osób. Akcję dodatkowo wspierało pięć śmigłowców Lasów Państwowych oraz 1 śmigłowiec policyjny[3)]. Warto wskazać, że tylko w 2025 r. był to już siódmy pożar na obszarze Biebrzańskiego Parku Narodowego.

W kontekście wciąż rosnącego ryzyka pożarowego, będącego skutkiem zarówno zjawisk naturalnych, jak i działalności człowieka, często noszącej znamiona czynów zabronionych (podpalenia miejsc gromadzenia odpadów, niezgodne z przepisami wypalanie traw, nieostrożne obchodzenie się z ogniem na terenie otwartym) obowiązkiem państwa jest minimalizowanie tego ryzyka. Działania prewencyjne, w tym także działania w zakresie prowadzonej polityki karnej, mogą przyczynić się do poprawy bezpieczeństwa obywateli oraz ochrony ich życia, zdrowia i mienia, a także do ochrony środowiska naturalnego, w tym terenów szczególnie chronionych ze względu na wartości przyrodnicze albo walory krajobrazowe. W rezultacie **jest konieczne dostosowanie części przepisów prawa penalnego do zmieniającej się rzeczywistości celem zminimalizowania potencjalnie katastrofalnych skutków pożarów.**

W zakresie przestępstw szereg przepisów zawartych w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2025 r. poz. 383), zwanej dalej „Kodeks karny" lub „k.k.", obejmuje już swoim normowaniem czyny polegające albo na bezpośrednim wywołaniu pożaru, albo na wywołaniu zagrożenia pożarowego, m.in.:

- Zgodnie z art. 163 § 1 pkt 1 k.k., kto sprowadza zdarzenie, które zagraża życiu lub zdrowiu wielu osób albo mieniu w wielkich rozmiarach, mające postać pożaru, podlega karze pozbawienia wolności od roku do lat 10. Dla przypisania odpowiedzialności z tego przepisu jest konieczne powstanie zagrożenia (rzeczywista szkoda w mieniu nie musi wystąpić) dla życia lub zdrowia wielu osób, co najczęściej rozumie się jako 10 osób albo mienia w wielkich rozmiarach (powyżej 1 mln złotych). Przy czym „mienie w wielkich rozmiarach" nie musi jednak ograniczać się tylko do wartości majątkowej, na co wskazuje orzecznictwo[4)]. W związku z powyższym, pożar znacznego obszaru terenu (lasy, łąki, torfowiska etc.) wypełnia znamiona pożaru mienia w wielkich rozmiarach.
- Kodeks karny penalizuje też samo sprowadzenie bezpośredniego niebezpieczeństwa pożaru, o jakim mowa w art. 163 § 1 k.k., zagrożone karą pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8 (art. 164 § 1 k.k.). Nieumyślne sprowadzenie takiego niebezpieczeństwa podlega karze pozbawienia wolności do lat 3 (art. 164 § 2 k.k.).
- Kodeks karny kryminalizuje nadto zachowania skutkujące zniszczeniami w przyrodzie. Zgodnie z art. 181 § 1 k.k. kto powoduje zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8. Zgodnie z § 2 tego artykułu kto, wbrew przepisom obowiązującym na terenie objętym ochroną, niszczy lub uszkadza rośliny, zwierzęta, grzyby lub ich siedliska, lub siedliska przyrodnicze, powodując istotną szkodę, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Działanie nieumyślne w zakresie czynu określonego w § 1 jest zagrożone grzywną, karą ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2 (§ 4), a działanie nieumyślne w zakresie § 2 jest zagrożone grzywną albo karą ograniczenia wolności (§ 5).
- Kodeks karny penalizuje wreszcie niszczenie lub uszkadzanie chronionych terenów lub obiektów. Zgodnie bowiem z art. 187 § 1 k.k. kto niszczy, poważnie uszkadza lub istotnie zmniejsza wartość przyrodniczą prawnie

3) (https://www.gov.pl/web/klimat/pozar-w-biebrzanskim-parku-narodowym-sluzby-parku-szacuja-straty-w-ekosystemie).

4) Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 27 sierpnia 2015 r., II AKa 191/15, wskazał, że „objęcie pożarem rozległego obszaru zarośli, mających znaczenie biologiczne, ale nie przedstawiających liczącej się wartości materialnej, wymierzalnej w pieniądzu, lub użytkowej, będzie stanowić zagrożenie mieniu w wielkich rozmiarach, określonemu w art. 163 § 1 pkt 1 k.k.". Podobnie, Sąd Najwyższy wskazał, że „wartość zagrożonego mienia może stanowić tylko kryterium pomocnicze", a zatem nie podstawowe (wyrok 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 7 grudnia 1976 r., VI KRN 369/76).

chronionego terenu lub obiektu, powodując istotną szkodę, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. Jeżeli sprawca działa nieumyślnie, podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności (§ 2).

- W przypadku wywołania pożaru w niewielkich rozmiarach, tj. takiego, którego nie można zakwalifikować z art. 163 § 1 k.k., sprawca i tak może odpowiadać za przestępstwo zniszczenia lub uszkodzenia cudzej rzeczy (art. 288 § 1 k.k.), czy zniszczenia w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach, które można popełnić także nieumyślnie (wskazany art. 181 § 1 i 4 k.k.).

Podsumowując, należy przyjąć, że kodeks karny przewiduje daleko idącą odpowiedzialność za podpalenia. Przestępstwem jest bowiem także działanie nieostrożne, które powoduje niebezpieczeństwo powstania pożaru, nawet jeśli do jego powstania faktycznie nie dochodzi. W rezultacie nie jest konieczne wprowadzanie nowych typów przestępstw ani zmian w zakresie przestępstw już obowiązujących.

Odmiennie jednak wygląda sytuacja w prawie wykroczeń w zakresie deliktów sankcjonujących zachowania mogące wywołać pożar. Siatka i wysokość kar za wykroczenia określone w art. 82 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2025 r. poz. 734), obejmujące szereg zachowań mogących wywołać pożar, a w szczególności granice kary grzywny, nie były zmieniane od 27 lat. Również górna granica kwoty mandatu za te wykroczenia nie uległa żadnej zmianie od dnia wejścia w życie, tj. od 17 października 2001 r. ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2025 r. poz. 860), pozostając na tej samej wysokości (500 złotych) od 24 lat. Należy w tym miejscu wskazać na wzrost przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej, które w 2001 r. wynosiło 2061,85 zł, natomiast w 2024 roku 8 181,72 zł[5)]. To oznacza, że wynagrodzenia wzrosły nominalnie o ponad 300 %, czyli prawie czterokrotnie w porównaniu z 2001 rokiem. Natomiast minimalne wynagrodzenie ze pracę wzrosło prawie 6-krotnie – z 760 zł w 2001 r. do 4 666 zł miesięcznie w 2025 r.

Analiza obecnego stanu prawnego w przedmiotowej materii wskazuje, że **zmiany są wymagane w obszarze prawa wykroczeń.**

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektodawca uznał, że zdiagnozowany problem społeczny, bezpośrednio związany z bezpieczeństwem ludzi, ochroną ich mienia oraz ochroną przyrody, generujący znaczne koszty społeczne i finansowe wymaga interwencji ustawodawczej. Aby wzmocnić funkcję prewencyjną i sprawiedliwościową prawa karnego *sensu largo*, proponuje się wprowadzenie zmian w obszarze prawa wykroczeń, które pozwolą na skuteczniejszą walkę z niebezpiecznymi zachowaniami, tj.:

w ustawie z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń, zwanej dalej „k.w.”

- **art. 24 § 1a k.w.**

Projektowana zmiana art. 24 § 1a k.w. ma na celu zaostrzenie górnej granicy kary grzywny za wykroczenia z art. 82 § 1–3, 4 i 5 k.w. z obecnych 5000 złotych do 30 000 złotych, w sposób tożsamy do już obowiązującego stanu prawnego w stosunku do wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi w komunikacji.

- **art. 82 § 1, § 2, § 3, § 4 i § 5 k.w.**

Projektowane zmiany mają na celu zaostrzenie sankcji w zakresie wykroczeń z art. 82 § 1–3, 4 i 5 k.w. Przepisy te penalizują zachowania polegające na:

- dokonywaniu czynności mogących spowodować pożar, jego rozprzestrzenianie się, utrudnienie prowadzenia działania ratowniczego lub ewakuacji (art. 82 § 1 k.w.),
- niezapewnieniu warunków ochrony przeciwpożarowej obiektu lub terenu (art. 82 § 2 k.w.),
- rozniecaniu ognia (albo paleniu tytoniu) poza miejscami wyznaczonymi do tego celu (art. 82 § 3 k.w.),
- wypalaniu trawy, słomy lub pozostałości roślinnych na polach niezgodnie z przepisami (art. 82 § 4 k.w.),
- nieostrożnym obchodzeniu się z ogniem (art. 82 § 5 k.w.).

Proponuje się zmianę art. 82 § 1, 2, 4 i 5 k.w. przez wyeliminowanie z katalogu kar (obecnie kara aresztu, grzywny albo kara nagany[6)]) – kary nagany i dodanie kary ograniczenia wolności.

[5)] https://stat.gov.pl/obszary-tematyczne/rynek-pracy/pracujacy-zatrudnieni-wynagrodzenia-koszty-pracy/przecietne-miesieczne-wynagrodzenie-w-gospodarce-narodowej-w-latach-1950-2024,2,1.html.

[6)] Ministerstwo Sprawiedliwości nie gromadzi danych statystycznych z art. 82 § 1–3, 4 i 5 k.w., w tym także w zakresie wysokości nakładanych grzywien.

Natomiast wykroczenie z art. 82 § 3 k.w. jest obecnie zagrożone karą aresztu, ograniczenia wolności, grzywny albo karą nagany. Proponuje się zmianę art. 82 § 3 k.w. przez wyeliminowanie z katalogu kar (obecnie kara aresztu, ograniczenia wolności, grzywny albo kara nagany) – kary nagany.

w ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, zwanej dalej „k.p.s.w."

- **art. 96 § 1ad k.p.s.w.**

Projektowana zmiana art. 96 § 1ad k.p.s.w. ma na celu podniesienie w postępowaniu mandatowym za wykroczenia z art. 82 § 1–3, 4 i 5 k.w. kwoty grzywny do wysokości 5000 złotych (obecnie do 500 złotych), albo 6000 złotych (obecnie 1000 złotych), jeśli sprawca jednym czynem popełnia więcej niż jedno wykroczenie, w sposób tożsamy do już obowiązującego stanu prawnego w stosunku do wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi w komunikacji.

Powyższe zmiany polegające na eliminacji z siatki kar za wskazane wykroczenia kary nagany, uzupełnienie tej siatki o karę ograniczenia wolności oraz podniesienie górnej granicy kary grzywny z 5000 złotych do 30 000 złotych nie tylko nie ograniczą sędziowskiego uznania w ramach sądowego wymiaru kary, ale poszerzą go o nową rodzajowo karę oraz o powiększony zakres możliwej do orzeczenia kary grzywny. Kara nagany jako jedna z najłagodniejszych sankcji przewidzianych w polskim prawie wykroczeń ma charakter formalnego upomnienia, natomiast mając na uwadze skutki i koszty pożaru wydaje się niewystarczająca. Dlatego w przypadku wykroczeń o tak dużym znaczeniu społecznym i ekonomicznym proponuje się zaostrzenie sankcji.

W zakresie uchylanej kary nagany należy również wskazać, że sąd w dalszym ciągu, w każdej sprawie, w wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, będzie mógł, biorąc pod uwagę charakter i okoliczności czynu lub właściwości i warunki osobiste sprawcy, skorzystać z instytucji przewidzianej w art. 39 k.w., tj. zastosować wobec sprawcy nadzwyczajne złagodzenie kary albo odstąpić od wymierzenia kary lub środka karnego. Nadzwyczajne złagodzenie polega przy tym na wymierzeniu kary poniżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia albo kary łagodniejszego rodzaju (w tym kary nagany).

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projektowana regulacja ze względu na stopień jej szczegółowości i domenę prawa krajowego nie była poddawana analizie prawnoporównawczej.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Sądy powszechne	**377** w tym: sądy rejonowe – 319 sądy okręgowe – 47 sądy apelacyjne – 11	Ministerstwo Sprawiedliwości	Eliminacja z siatki kar za wykroczenia z art. 82 § 1–3, 4 i 5 k.w. kary nagany. Uzupełnienie siatki kar za wykroczenia z art. 82 § 1, 2, 4 i 5 k.w. o karę ograniczenia wolności. Podniesienie górnej granicy kary grzywny za wykroczenia z art. 82 § 1–3, 4 i 5 k.w. – z 5 tys. złotych do 30 tys. złotych.
Policja Straż Miejska	**2**	Informacja ogólnodostępna	Podniesienie w postępowaniu mandatowym za wykroczenia z art. 82 § 1–3, 4 i 5 k.w. kwoty grzywny do wysokości 5 tys. złotych / 6 tys. złotych.
Ukarani za wykroczenia z art. 82 § 1–3, 4 i 5 k.w.	Brak danych dot. liczby ukaranych[7)] **21 648**	Komenda Główna Państwowej Straży Pożarnej	Zaostrzenie sankcji karnych przez eliminację kary nagany i uzupełnienie katalogu możliwych do orzeczenia kar o karę ograniczenia wolności (art. 82 § 1, 2, 4 i 5 k.w.).

[7)] Zgodnie z danymi uzyskanymi z Komendy Głównej Policji, dane dotyczące wykroczeń z art. 82 k.w. są gromadzone w sposób zdecentralizowany, co oznacza, że brak jest możliwości (lub jest to bardzo utrudnione) ich pozyskania w skali całego kraju.

	Liczba interwencji straży pożarnej w związku z pożarami traw i nieużytków rolnych	(dane za 2024 r.)	Zaostrzenie górnej granicy kary grzywny – z 5 tys. złotych do 30 tys. złotych. Podniesienie w postępowaniu mandatowym kwoty grzywny do wysokości 5 tys. złotych / 6 tys. złotych.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z § 4 i § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2024 r. poz. 806, z późn. zm.) oraz stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677).

W ramach opiniowania projekt został przekazany następującym podmiotom:

1. Prokurator Krajowy;
2. Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego;
3. Krajowa Rada Sądownictwa;
4. Krajowa Rada Prokuratorów;
5. Naczelna Rada Adwokacka;
6. Krajowa Rada Radców Prawnych;
7. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego.

W ramach konsultacji publicznych projekt został przekazany następującym podmiotom:

1. Prezesi Sądów Apelacyjnych (oraz sądy okręgowe i sądy rejonowe);
2. Prezesi Wojskowych Sądów Okręgowych (oraz wojskowe sądy garnizonowe);
3. Powszechne jednostki organizacyjne prokuratury;
4. Rzecznik Praw Obywatelskich;
5. Stowarzyszenie Sędziów Polskich „Iustitia”;
6. Stowarzyszenie Sędziów „Themis”;
7. Stowarzyszenie Absolwentów i Aplikantów KSSiP Votum;
8. Stowarzyszenie Prokuratorów „Lex Super Omnia”;
9. Stowarzyszenie Prokuratorów Rzeczypospolitej Polskiej;
10. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Referendarzy Sądowych;
11. Stowarzyszenie Referendarzy Sądowych LEX IUSTA;
12. Porozumienie Samorządów Zawodowych i Stowarzyszeń Prawniczych;
13. Centralny Instytut Analiz Polityczno-Prawnych;
14. Centrum Aktywności Społecznej Pryzmat;
15. Fundacja „POMOST”;
16. Fundacja Alegoria;
17. Fundacja Rozwoju Kapitału Ludzkiego;
18. Fundacja WWF Polska;
19. Stowarzyszenie Aquila;
20. Stowarzyszenie MANKO;
21. Stowarzyszenie Przyjaciół Zdrowia;
22. Związek Powiatów Polskich;
23. Helsińska Fundacja Praw Człowieka;
24. Fundacja Batorego;
25. Fundacja Forum Obywatelskiego Rozwoju;
26. Stowarzyszenie Interwencji Prawnej;
27. Fundacja Court Watch Polska;
28. Stowarzyszenie Amnesty International;
29. Ogólnopolska Federacja Organizacji Pozarządowych;
30. Stowarzyszenie Techników i Inżynierów Pożarnictwa;
31. Stowarzyszenie Pożarników Polskich;
32. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Producentów Zabezpieczeń Przeciwpożarowych i Sprzętu Ratowniczego;
33. Stowarzyszenie Niezależnych Ekspertów Pożarnictwa;

34. Stowarzyszenie Inżynierów Bezpieczeństwa Pożarowego;
35. Związek Ochotniczych Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej;
36. NSZZ Pracowników Pożarnictwa;
37. Polska Organizacja Gazu Płynnego;
38. Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego;
39. Izba Gospodarcza Gazownictwa;
40. Polskie Stowarzyszenie Paliw Alternatywnych;
41. Urząd Dozoru Technicznego.

Czas trwania opiniowania i konsultacji publicznych – 14 dni.

W ramach opiniowania Krajowa Rada Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym wyraziła pozytywną opinię w przedmiocie projektu. Prokurator Krajowy poinformował o braku uwag do projektu i przedstawił postulat *de lege ferenda* dotyczący urealnienia maksymalnych kar grzywien w postępowaniu mandatowym i w Kodeksie wykroczeń. Odniesienie Ministra Sprawiedliwości do tego postulatu zawiera pismo z dnia 25 czerwca 2025 r. skierowane do Prokuratora Krajowego, w którym wskazano, że pozostaje on poza zakresem przedmiotowej – wąskiej i punktowej nowelizacji, odpowiadającej na aktualne i realne zagrożenia. Uwzględnienie przedmiotowego postulatu oznaczałoby nowelizację Kodeksu wykroczeń ukierunkowaną na większą punitywność w zakresie wszystkich kodeksowych wykroczeń. Taka nowelizacja wymusiłaby przegląd i analizę wszystkich ustaw szczególnych, w których ustawodawca przewidział wykroczenia, w zakresie przewidzianych za te wykroczenia granic kar grzywny, celem ich dopasowania do kodeksowego zaostrzenia tych granic. Jednocześnie poinformowano, że postulat Prokuratora Krajowego zostanie wykorzystany w toku ewentualnych kompleksowych prac w prawie wykroczeń we współpracy z Komisją Kodyfikacyjną Prawa Karnego. Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego poinformował o braku uwag do projektu. Uwagi do projektu zostały przedstawione przez Krajową Radę Sądownictwa. Zestawienie przedstawionych uwag wraz z odniesieniem Ministra Sprawiedliwości zawiera odrębna tabela. W ramach opiniowania projektu przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego nie zgłoszono uwag. W dniu 16 lipca 2025 r. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego zaopiniowała projekt pozytywnie.

W ramach konsultacji publicznych Prezes Sądu Apelacyjnego w Poznaniu, Prezes Sądu Apelacyjnego w Katowicach, Prezes Sądu Apelacyjnego w Krakowie, Prezes Wojskowego Sądu Okręgowego w Poznaniu, Prokurator Regionalny w Katowicach, Zastępca Prokuratora Regionalnego w Szczecinie, Prokurator Regionalny w Białymstoku, Stowarzyszenie Ochrony Konsumentów AQUILA i Federacja Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia Porozumienie Zielonogórskie poinformowali o braku uwag do projektu. Uwagi do projektu zostały przedstawione przez Prezesa Sądu Apelacyjnego w Warszawie, Prezesa Sądu Apelacyjnego w Szczecinie i Polską Organizację Gazu Płynnego. Zestawienie przedstawionych uwag wraz z odniesieniem Ministra Sprawiedliwości zawiera odrębna tabela.

Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2025 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	*Łącznie (0–10)*
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania	Projektowana regulacja nie będzie powodować skutków finansowych w postaci zwiększonych/dodatkowych wydatków budżetu państwa w części 15 – Sądy powszechne oraz części 37 – Sprawiedliwość. Natomiast może mieć wpływ na sektor finansów publicznych przez zwiększenie dochodów budżetu państwa z tytułu podniesienia górnej granicy kary grzywny – z 5 tys. złotych do 30 tys. złotych oraz podniesienia w postępowaniu mandatowym kwoty grzywny do wysokości 5 tys. złotych / 6 tys. złotych (dotyczy wykroczeń z art. 82 § 1–3, 4 i 5 k.w.). Jednakże brak jest podstaw do przyjmowania jakichkolwiek założeń w celu oszacowania ewentualnych skutków finansowych z tego tytułu. Projektowane rozwiązania wprawdzie podnoszą wysokość kar grzywny, co mogłoby mieć wpływ na wzrost dochodów budżetu państwa, jednakże z drugiej strony należy mieć na uwadze główny cel wprowadzanych zmian, tj. zminimalizowanie zagrożeń pożarowych, co w konsekwencji powinno przełożyć się na zmniejszenie liczby wykroczeń z art. 82 § 1–3, 4 i 5 k.w., a co za tym idzie zmniejszenie liczby wymierzanych kar grzywny. Na tym etapie możemy jedynie przyjąć, że projektowane regulacje nie spowodują zwiększenia/zmniejszenia dochodów budżetu państwa, w związku z tym ewentualne skutki finansowe nie zostały wykazane w tabeli.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	*Łącznie (0–10)*
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2025 r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							

W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Brak wpływu.
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Przedmiotowy projekt nie określa zasad podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej, w związku z czym odstąpiono od analiz i oceny przewidywanych skutków społeczno-gospodarczych, wskazanych w art. 66 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236, z późn. zm.).
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe, w tym osoby z niepełnosprawnością i starsze	Projektowane w ustawie rozwiązania wpłyną na ograniczenie zachowań mogących spowodować pożar, co w konsekwencji spowoduje, że zmniejszy się liczba pożarów wywołanych zachowaniem człowieka, w tym wypalaniem traw i nieostrożnym obchodzeniem się z ogniem. Ograniczenie ryzyka wystąpienia poważnych pożarów, które mogą skutkować znacznymi szkodami dla ludzi, ich mienia i natury, przyniesie pozytywne skutki społeczne, ekonomiczne i gospodarcze, zarówno dla obywateli, jak również dla państwa.
Niemierzalne	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe, w tym osoby z	Brak wpływu.

	niepełnosprawnością i starsze	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
Komentarz:	

9. Wpływ na rynek pracy

Przedmiotowy projekt nie będzie miał wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☒ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ inne:	☐ informatyzacja ☐ zdrowie

Omówienie wpływu	Wpływ na sądy powszechne został opisany w pkt. 4 OSR.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Projekt przewiduje, że ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Efekty wejścia w życie projektowanych rozwiązań będą natychmiastowe i nie wymagają pomiaru.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak załączników.

Raport z konsultacji

***projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks wykroczeń oraz ustawy – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia* (UD243)**

W ramach opiniowania projekt został przekazany następującym podmiotom:

1. Prokurator Krajowy;
2. Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego;
3. Krajowa Rada Sądownictwa;
4. Krajowa Rada Prokuratorów;
5. Naczelna Rada Adwokacka;
6. Krajowa Rada Radców Prawnych;
7. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Krajowa Rada Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym wyraziła pozytywną opinię w przedmiocie projektu. Prokurator Krajowy poinformował o braku uwag do projektu i przedstawił postulat de lege ferenda dotyczący urealnienia maksymalnych kar grzywien w postępowaniu mandatowym i w Kodeksie wykroczeń. Odniesienie Ministra Sprawiedliwości do tego postulatu zawiera pismo z dnia 25 czerwca 2025 r. skierowane do Prokuratora Krajowego, w którym wskazano, że pozostaje on poza zakresem przedmiotowej – wąskiej i punktowej nowelizacji, odpowiadającej na aktualne i realne zagrożenia. Uwzględnienie przedmiotowego postulatu oznaczałoby nowelizację Kodeksu wykroczeń ukierunkowaną na większą punitywność w zakresie wszystkich kodeksowych wykroczeń. Taka nowelizacja wymusiłaby przegląd i analizę wszystkich ustaw szczególnych, w których ustawodawca przewidział wykroczenia, w zakresie przewidzianych za te wykroczenia granic kar grzywny, celem ich dopasowania do kodeksowego zaostrzenia tych granic. Jednocześnie poinformowano, że postulat Prokuratora Krajowego zostanie wykorzystany w toku ewentualnych kompleksowych prac w prawie wykroczeń we współpracy z Komisją Kodyfikacyjną Prawa Karnego. Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego poinformował o braku uwag do projektu.

Uwagi do projektu zostały przedstawione przez Krajową Radę Sądownictwa.

Zestawienie przedstawionych uwag wraz z odniesieniem Ministra Sprawiedliwości zawiera odrębna tabela.

W ramach opiniowania projektu przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego nie zgłoszono uwag. W dniu 16 lipca 2025 r. Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego zaopiniowała projekt pozytywnie.

W ramach konsultacji publicznych projekt został przekazany następującym podmiotom:

1. Prezesi Sądów Apelacyjnych (oraz sądy okręgowe i sądy rejonowe);
2. Powszechne jednostki organizacyjne prokuratury;

3. Rzecznik Praw Obywatelskich;
4. Rzecznik Praw Obywatelskich;
5. Stowarzyszenie Sędziów Polskich „Iustitia”;
6. Stowarzyszenie Sędziów „Themis”;
7. Stowarzyszenie Absolwentów i Aplikantów KSSiP Votum;
8. Stowarzyszenie Prokuratorów „Lex Super Omnia”;
9. Stowarzyszenie Prokuratorów Rzeczypospolitej Polskiej;
10. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Referendarzy Sądowych;
11. Stowarzyszenie Referendarzy Sądowych LEX IUSTA;
12. Porozumienie Samorządów Zawodowych i Stowarzyszeń Prawniczych;
13. Centralny Instytut Analiz Polityczno-Prawnych;
14. Centrum Aktywności Społecznej Pryzmat;
15. Fundacja „POMOST”;
16. Fundacja Alegoria;
17. Fundacja Rozwoju Kapitału Ludzkiego;
18. Fundacja WWF Polska;
19. Stowarzyszenie Aquila;
20. Stowarzyszenie MANKO;
21. Stowarzyszenie Przyjaciół Zdrowia;
22. Związek Powiatów Polskich;
23. Helsińska Fundacja Praw Człowieka;
24. Fundacja Batorego;
25. Fundacja Forum Obywatelskiego Rozwoju;
26. Stowarzyszenie Interwencji Prawnej;
27. Fundacja Court Watch Polska;
28. Stowarzyszenie Amnesty International;
29. Ogólnopolska Federacja Organizacji Pozarządowych;
30. Stowarzyszenie Techników i Inżynierów Pożarnictwa
31. Stowarzyszenie Pożarników Polskich;
32. Ogólnopolskie Stowarzyszenie Producentów Zabezpieczeń Przeciwpożarowych i Sprzętu Ratowniczego;
33. Stowarzyszenie Niezależnych Ekspertów Pożarnictwa;
34. Stowarzyszenie Inżynierów Bezpieczeństwa Pożarowego;
35. Związek Ochotniczych Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej;
36. NSZZ Pracowników Pożarnictwa;

37. Polska Organizacja Gazu Płynnego;
38. Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego;
39. Izba Gospodarcza Gazownictwa;
40. Polskie Stowarzyszenie Paliw Alternatywnych;
41. Urząd Dozoru Technicznego.

Prezes Sądu Apelacyjnego w Poznaniu, Prezes Sądu Apelacyjnego w Katowicach, Prezes Sądu Apelacyjnego w Krakowie, Prezes Wojskowego Sądu Okręgowego w Poznaniu, Prokurator Regionalny w Katowicach, Zastępca Prokuratora Regionalnego w Szczecinie, Prokurator Regionalny w Białymstoku, Stowarzyszenie Ochrony Konsumentów AQUILA i Federacja Związków Pracodawców Ochrony Zdrowia Porozumienie Zielonogórskie poinformowali o braku uwag do projektu.

Uwagi do projektu zostały przedstawione przez Prezesa Sądu Apelacyjnego w Warszawie, Prezesa Sądu Apelacyjnego w Szczecinie i Polską Organizację Gazu Płynnego.

Zestawienie przedstawionych uwag wraz z odniesieniem Ministra Sprawiedliwości zawiera odrębna tabela.

Projekt został skierowany do opiniowania i konsultacji publicznych w dniu 11 czerwca 2025 r. z terminem 14 dni na przedstawienie stanowiska.

Projekt nie był przedstawiany właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnień.

Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa.

UWAGI ZGŁOSZONE W RAMACH KONSULTACJI PUBLICZNYCH DO PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE USTAWY – KODEKS WYKROCZEŃ ORAZ USTAWY – KODEKS POSTĘPOWANIA W SPRAWACH O WYKROCZENIA (UD243)

Lp	Przepis	Treść uwagi	Podmiot zgłaszający uwagę	Stanowisko MS
1.	Ogólna	Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia wymaga dalej idących zmian, niż jedynie proponowane w opiniowanym projekcie, np. wprowadzenia rozwiązania analogicznego do art. 402 § 1 k.p.k. zdanie trzecie, czy też likwidacji trybu zaocznego rozprawy, a w konsekwencji wyroku zaocznego, bądź zmiany polegającej na tym, żeby wyrok miał charakter zaoczony tylko, gdy obwiniony nie był w ogóle przesłuchiwany w toku postępowania (w tym wyjaśniającego).	**SA w Szczecinie (SR Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie)**	**Uwaga wykracza poza zakres normowania projektu.**
2.	Ogólna	Zdaniem sędziów orzekających w wydziałach karnych proponowane w projekcie zmiany za wyjątkiem wyeliminowania kary nagany należy ocenić pozytywnie. Eliminacja nagany oznacza ograniczenie sędziowskiego wymiaru kary. Bez znaczenia jest pozostawienie możliwości wymierzenia nagany w drodze nadzwyczajnego złagodzenia kary, albowiem instytucja ta ma charakter nadzwyczajny.	**SA w Szczecinie (SR Szczecin-Centrum w Szczecinie)**	**Uwaga niezasadna.** W dalszym ciągu kara nagany będzie możliwa do wymierzenia za każde z wykroczeń objętych projektem w wypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie, przy konieczności uwzględnienia tych samych przesłanek co do tej pory, tj. gdy ze względu na charakter i okoliczności czynu lub właściwości i warunki osobiste sprawcy należy przypuszczać, że zastosowanie tej kary jest wystarczające do wdrożenia obwinionego do poszanowania prawa i zasad współżycia społecznego (por. tożsame przesłanki w art. 36 § 1 i art. 39 § 1 k.w.). W zakresie podnoszonej granicy kary grzywny (z 5.000 zł do 30.000 zł) projekt zaś wprost poszerza granice sędziowskiego uznania. Wreszcie wskazać należy, że dobór instrumentów penalnych (rodzaju i wymiaru sankcji) za poszczególne czyny zabronione, dopóki nie prowadzi do automatyzacji sankcji karnej, pozostaje w

Lp	Przepis	Treść uwagi	Podmiot zgłaszający uwagę	Stanowisko MS
				zakresie polityki karnej, za którą odpowiada władza wykonawcza.
3.	art. 24 § 1a k.w.	W nowelizacji art. 24 § 1a k.w. (co planowane jest opiniowanym projektem) winno być wskazanych więcej wykroczeń, co do których należałoby dopuścić wymierzenie górnej granicy grzywny do 30.000 zł. Wykroczenia z art. 50a § 1 i 2 k.w., art. 66a k.w., art. 68 § 1 i 2 k.w., art. 76 k.w., art. 90 § 1 k..w., art. 104 k.w., art. 109 §1 k.w., art. 118 § 1 i 2 k.w. mogą w pewnych okolicznościach sprawy być na tyle szkodliwe społecznie, że nawet grzywna w maksymalnej górnej wysokości, tj. 5.000 zł, wydaje się być całkowicie nieadekwatna i nie powoduje efektu odstraszającego potencjalnych sprawców od popełniania tych wykroczeń, a zatem należałoby także ująć je w katalogu z art. 24 § 1a k.w. 1) art. 50a k.w. § 1. Kto w miejscu publicznym posiada nóż, maczetę lub inny podobnie niebezpieczny przedmiot, a okoliczności jego posiadania wskazują na zamiar użycia go w celu popełnienia przestępstwa, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny nie niższej niż 3000 zł. § 1a. Tej samej karze podlega, kto będąc uczestnikiem przejazdu zorganizowanej	**SA w Warszawie (SR dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie)**	**Uwagi wykraczają poza zakres normowania projektu**, ograniczonego do zminimalizowania zagrożenia pożarowego i ochrony przyrody. Z uwagi jednak na treść uwag, mających charakter systemowy i przekrojowy w zakresie postulatu uaktualnienia (podniesienia) obowiązujących sankcji za wykroczenia cechujące się znaczną karygodnością wskazać należy, że uwagi te, jako zasadne co do istoty, zostaną wykorzystane w przyszłych pracach nad kompleksową nowelizacją prawa wykroczeń.

Lp	Przepis	Treść uwagi	Podmiot zgłaszający uwagę	Stanowisko MS
		grupy uczestników masowej imprezy sportowej, posiada przedmioty określone w § 1 lub wyroby pirotechniczne. Przepis ten w sposób jasny odnosi się w przeważającej mierze do niebezpiecznych zachowań kibiców, którzy przewożą niebezpieczne przedmioty – albo celem użycia ich na stadionie, albo w trakcie tzw. „ustawki”. W Polsce w dalszym ciągu jest bardzo duży problem z agresją wśród kibiców, co pośrednio wpływa także na narażenie ochroniarzy / policjantów na niebezpieczne działania z ich strony. Wymierzenie kary grzywny w wysokości nawet 5.000 zł dla osoby, która miałaby przy sobie maczetę, i jechała z nią na miejsce spotkania kibiców, nie ma w ogóle efektu odstraszającego. Nadto wskazać należy, że jeśli dolna granica wynosi 3.000 zł (podczas gdy standardowa dolna granica wynikająca z art. 24 § 1 k.w. to 20 zł), to pozostawienie górnej na poziomie 5.000 zł wydaje się być całkowicie nieadekwatne. 2) art. 66a k.w. Osoba, wobec której wykonuje się karę, środek karny lub środek zabezpieczający, w systemie dozoru elektronicznego, albo osoba chroniona, która umyślnie dopuszcza do zniszczenia, uszkodzenia, uczynienia		

Lp	Przepis	Treść uwagi	Podmiot zgłaszający uwagę	Stanowisko MS
		niezdatnym do użytku nadajnika, rejestratora stacjonarnego lub przenośnego stanowiących środki techniczne służące do wykonywania dozoru elektronicznego, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny. Wskazano, że niszczenie tego typu urządzeń jest czynem szczególnie nagannym, cechującym się dużym stopniem winy, społecznej szkodliwości i górna granica zagrożenia grzywną, tj. 5.000 zł, wydaje się być całkowicie nieadekwatna. 3) art. 68 § 1 i 2 k.w. § 1. Kto bez właściwego zamówienia wyrabia pieczęć, godło lub znak instytucji państwowej, samorządowej albo organizacji społecznej lub też taką pieczęć, godło lub znak wydaje osobie nieupoważnionej do odbioru, podlega karze grzywny. § 2. Tej samej karze podlega, kto bezprawnie posiada, zamawia lub nabywa taką pieczęć. Czyn ten jest wysoce szkodliwy społecznie. Dysponując pieczęcią, godłem lub znakiem instytucji państwowej, samorządowej albo organizacji społecznej, można wprowadzić inne osoby w błąd co do legalności działań danego podmiotu, wyrobić dokumenty z oznaczeniami		

Lp	Przepis	Treść uwagi	Podmiot zgłaszający uwagę	Stanowisko MS
		mającymi powodować błąd u odbiorców, że pochodzą od instytucji państwowej czy samorządowej. Bez tych pieczęci, godła czy znaku często nie jest możliwe podrabianie dokumentów, co sankcjonuje art. 270 § 1 k.k. Zatem większe kary za to wykroczenie mogą wpłynąć na to, że będzie trudniej podrobić czy sfałszować dokument. Należy stawiać wszelkie ograniczenia tego typu działaniom. Dlatego w zakresie tego wykroczenia należy nie tylko zwiększyć górną granicę ustawowego zagrożenia grzywną do 30.000 zł, ale też wprowadzić możliwość orzeczenia kary ograniczenia wolności albo aresztu (zarówno odnoście §1 jak i §2). 4) art. 76 k.w. Kto rzuca kamieniami lub innymi przedmiotami w pojazd mechaniczny będący w ruchu, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny. Czyn ten jest bardzo szkodliwy społecznie. Na skutek rzucenia takim przedmiotem kierujący może utracić panowanie na pojazdem, doprowadzić do wypadku drogowego, nawet ze skutkiem śmiertelnym. Obecna górna granica zagrożenia grzywną, tj. 5.000 zł, wydaje się być całkowicie nieadekwatna do społecznej szkodliwości takich		

Lp	Przepis	Treść uwagi	Podmiot zgłaszający uwagę	Stanowisko MS
		zachowań. 5) art. 90 § 1 k.w. § 1. Kto tamuje lub utrudnia ruch na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub strefie ruchu, podlega karze grzywny do 500 złotych lub karze nagany. W ostatnim czasie organizowanych jest coraz więcej protestów polegających na blokowaniu ulic. W społecznym odczuciu zagrożenie grzywną do 500 zł jest całkowicie nieadekwatne do społecznej szkodliwości tego typu czynów. Nadto, grzywny te są często opłacane przez inne osoby, więc sprawca nie odczuwa wówczas tak naprawdę żadnej kary za tego typu zachowania. Dlatego w zakresie tego wykroczenia, należy nie tylko zwiększyć górną granicę ustawowego zagrożenia grzywną do 30.000 zł, ale też wprowadzić możliwość orzeczenia kary ograniczenia wolności albo aresztu. 6) art. 104 k.w. Kto skłania do żebrania małoletniego lub osobę bezradną albo pozostającą w stosunku zależności od niego lub oddaną pod jego opiekę, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny. Nakłanianie dzieci do żebractwa jest czynem szczególnie nagannym i szkodliwym społecznie. Dzieci, które są		

Lp	Przepis	Treść uwagi	Podmiot zgłaszający uwagę	Stanowisko MS
		do tego zmuszane, często nie chodzą do szkoły i wpajane są im bardzo szkodliwe wzorce zachowań. Z kolei organizatorzy tego procederu mogą uzyskiwać bardzo duże przychody z tego typu działalności dzieci, wobec czego kara grzywny za tego zachowania w wysokości maksymalnej 5.000 zł nie jest odstraszająca, i winno się ją zwiększyć do 30.000 zł; tym bardziej, że jeśli nie uda się w toku postępowania udowodnić takim „organizatorom" procederu handlu ludźmi, to przepis ten będzie jedynym, na podstawie którego sprawca poniesie konsekwencje. 7) art. 109 § 1 k.w. Kto: 1) zanieczyszcza wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, lub 2) dostarcza wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, nie spełniając wymagań określonych w przepisach o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, lub 3) nie będąc do tego uprawnionym, dostarcza wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi w myśl przepisów o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, podlega karze grzywny albo karze nagany. Czyn ten jest wysoce społecznie		

Lp	Przepis	Treść uwagi	Podmiot zgłaszający uwagę	Stanowisko MS
		szkodliwy. Zanieczyszczenie wody pitnej może narazić wiele osób na poważne choroby. W razie ustalenia, że sprawca dopuścił się tego umyślnie, z premedytacją, nawet maksymalna wysokość grzywny, tj. 5.000 zł, wydaje się być nieadekwatna, i należy ją zwiększyć do 30.000 zł. Mieć należy na uwadze, że często wodę zanieczyszczają przedsiębiorstwa, a wówczas kara dla osoby zarządzającej takim podmiotem w wysokości 5.000 zł byłaby często wręcz pomijalna. 8) art. 118 § 1 i 2 k.w. § 1.Kto: 1) dokonuje uboju zwierzęcia bez wymaganego zezwolenia lub niezgodnie z warunkami określonymi w tym zezwoleniu, 2) usuwa części zwierzęcia przed wykonaniem wymaganego badania po uboju, 3) nie poddaje mięsa badaniu, jeżeli takie badanie jest wymagane podlega karze grzywny. § 2. Kto wprowadza do obrotu mięso: 1) bez wymaganego oznakowania i świadectwa, 2) warunkowo zdatne do spożycia lub niezdatne do spożycia, wbrew określonemu sposobowi jego wykorzystania podlega karze aresztu albo grzywny.		

Lp	Przepis	Treść uwagi	Podmiot zgłaszający uwagę	Stanowisko MS
		Czyn ten, podobnie jak czyn z art. 109 k.w., może prowadzić do narażenia wielu osób na poważne choroby. Jako że ubój zwierząt jest wykonywany głównie w zakładach produkcyjnych, w razie ustalenia, że świadomie dopuszcza się tam tego typu działań, możliwa do wymierzenia kara grzywny winna być na tyle odstraszająca, by skutecznie zniechęcić do takiej aktywności. Nawet maksymalna wysokość grzywny – 5.000 zł – w przypadku zarządzającego dużą ubojnią czy rzeźnią – może być bardzo niewielką sankcją, przy uwzględnieniu zysków, jakie taka firma może uzyskać, podejmując się tego typu działań. Coraz większą wagę przykłada się do bezpieczeństwa żywności oraz do tego, by organy państwa były zaangażowane we wprowadzanie regulacji mających to zapewnić, i zwiększenie kary za to wykroczenie byłoby krokiem w tym kierunku. Natomiast odnośnie niektórych innych wykroczeń, z uwagi na ich niewielką społeczną szkodliwość i w danych okolicznościach sprawy, brak konieczności karania sprawcy, wskazano, że należałoby wprowadzić możliwość wymierzenia nagany, obok kary grzywny – dotyczy to art. 60^3 § 1 k.w., art. 63a § 1, 1a k.w., art. 63b § 1, 2 k.w., art. 67 § 1 i 2 k.w., art. 88 k.w., art.		

Lp	Przepis	Treść uwagi	Podmiot zgłaszający uwagę	Stanowisko MS
		113 k.w.		
4.	art. 82 k.w.	Postulujemy o dodanie do art. 82 § 1 kolejnych punktów o następującej treści: „2) w art. 82: „§ 1. Kto dokonuje czynności, które mogą spowodować pożar, jego rozprzestrzenianie się, utrudnienie prowadzenia działania ratowniczego lub ewakuacji, polegających na (...): 4a) napełnianiu gazem płynnym butli bez ważnego badania okresowego lub po upływie terminu badania okresowego, 4b) prowadzeniu sprzedaży gazu płynnego w butli bez ważnego badania okresowego lub po upływie terminu badania okresowego, 4c) napełnianiu gazem płynnym butli z nieszczelnym lub uszkodzonym zaworem, 4d) prowadzeniu sprzedaży gazu płynnego w butli z nieszczelnym lub uszkodzonym zaworem,” Uzasadnienie: Bezpieczeństwo użytkowników gazu płynnego jest statutowym celem Organizacji. POGP prowadzi własne statystyki dotyczące incydentów związanych z wykorzystaniem gazu płynnego LPG na podstawie ogólnopolskiego monitoringu prasowego. W pierwszym kwartale 2025 r. (styczeń-marzec) odnotowaliśmy 38 takich incydentów, z czego 36 dotyczyło eksploatacji butli gazowych. Dla	**POGP**	**Uwagi wykraczają poza zakres normowania projektu.** Ponadto należy wskazać, że zasygnalizowane przez POGP deficyty w zakresie bezpieczeństwa użytkowników gazu płynnego, jak się wydaje istotne, w pierwszej kolejności powinny być ocenione przez Ministerstwo Przemysłu, jako organ właściwy w sektorze ropy, paliw, gazu ziemnego i gospodarki wodorowej. To bowiem ten organ dysponuje danymi, informacjami oraz narzędziami umożliwiającymi weryfikację zgłoszonych nieprawidłowości i, w zależności od poczynionych ustaleń, umożliwiającymi zainicjowanie zmian, w tym także legislacyjnych.

Lp	Przepis	Treść uwagi	Podmiot zgłaszający uwagę	Stanowisko MS
		porównania, w ciągu całego 2024 r. takich incydentów zidentyfikowano 132, z czego 125 dotyczyło eksploatacji butli. O ile eksploatacja samochodowych instalacji zasilania gazem podlega corocznym przeglądom technicznym, a zbiorniki stacjonarne są regularnie kontrolowane przez inspektorów Urzędu Dozoru Technicznego, w przypadku rynku butlowego kontrola butli odbywa się najczęściej przy badaniach okresowych, realizowanych raz na 10 lat przez inspektorów Transportowego Dozoru Technicznego (w przypadku butli gazowych wprowadzonych do obrotu przed 1 maja 2004 roku) lub przez uprawnioną jednostkę notyfikowaną (w przypadku butli wprowadzonych do obrotu od 1 maja 2004 roku). Dlatego krytycznym z punktu widzenia bezpieczeństwa elementem rynku są rozlewnie LPG, gdzie odbywa się napełnianie butli oraz punkty sprzedaży, w których te butle są następnie dystrybuowane. Butle LPG wracają na rynek co kilka miesięcy i na etapie wizyty w rozlewni powinny być każdorazowo kontrolowane przez przedsiębiorców pod kątem możliwości ich dalszej bezpiecznej eksploatacji. Na podstawie ustawy prawo energetyczne, rozlewnie zobowiązane są posiadać wydaną koncesję na obrót paliwami ciekłymi (OPC), ale nie obowiązuje ich		

Lp	Przepis	Treść uwagi	Podmiot zgłaszający uwagę	Stanowisko MS
		obecnie koncesja na wytwarzanie paliw ciekłych (WPC), która nakłada na podmioty zobowiązane szerszy katalog środków bezpieczeństwa. Znaczna część spośród 178 podmiotów, które w 2023 r. prowadziły działalność objętą koncesją OPC, prowadzi w Polsce swoje rozlewnie, często niewielkie, obsługujące jedynie najbliższą okolicę. Do tej ostatniej grupy zaliczała się rozlewnia w Głogowie, która w maju 2023 r. została zniszczona w wybuchu i pożarze spowodowanym niezachowaniem odpowiednich standardów, tak w zakresie kwalifikacji pracowników i organizacji pracy, jak i wyposażenia zakładu. Według gromadzonych przez POGP informacji dotyczących incydentów związanych z eksploatacją butli gazowych, najbardziej rozpowszechnionymi powodami pożarów są: • Pożary nieszczelnych instalacji gazowych, niezwiązane bezpośrednio ze stanem technicznym samych butli, a raczej ze stanem technicznym budynku. • Pożary spowodowane niewłaściwą eksploatacją samej butli przez użytkownika, w tym m.in. własnoręczne napełnianie butli na stacjach paliw, testowanie szczelności lub odmrażanie zaworu zapalniczką		

Lp	Przepis	Treść uwagi	Podmiot zgłaszający uwagę	Stanowisko MS
		albo wielomiesięczne czy wieloletnie przetrzymywanie butli w niewłaściwych warunkach (wilgotność, poniżej poziomu gruntu itd.) • Pożary wywołane praktykami stosowanymi w samych rozlewniach, w tym: o napełnianie i wprowadzanie na rynek butli bez ważnych badań okresowych, o napełnianie i wprowadzanie na rynek butli z widocznymi uszkodzeniami mechanicznymi lub wręcz wycofanymi już z eksploatacji ze względu na negatywny wynik badania, o przepełnienie butli powyżej dopuszczalnej przepisami technicznymi wartości maksymalnej (powyżej 85% objętości), grożące wybuchem przy wzroście temperatury zewnętrznej. Szczególnie niebezpiecznym zjawiskiem na tym rynku jest oferowanie do sprzedaży butli gazowych bez ważnych badań okresowych oraz oferowanie do sprzedaży butli gazowych z nieszczelnym zaworem, w szczególności z uwagi na stosowanie uszczelek nieodpowiadających wymaganiom właściwych norm. Zjawisko nasiliło się w ostatnich kilku latach, po przejęciu od 30 września 2022 r. przez Transportowy Dozór Techniczny (TDT) dozoru technicznego nad butlami gazowymi wprowadzonymi		

Lp	Przepis	Treść uwagi	Podmiot zgłaszający uwagę	Stanowisko MS
		do obrotu przed 1 maja 2004 roku. TDT zmienił standardy obowiązujące w tym zakresie, formułując dalej idące wymagania względem podmiotów przedkładających butle do badań okresowych, co przełożyło się także na kilkukrotny wzrost kosztów badań okresowych, tworząc bardzo silne bodźce finansowe dla nieetycznych zachowań rynkowych. W rezultacie, liczba podmiotów przedkładających takie butle do badań okresowych uległa znaczącemu zmniejszeniu, ponieważ nieetyczni przedsiębiorcy korzystając z praktycznej W rezultacie, liczba podmiotów przedkładających takie butle do badań okresowych uległa znaczącemu zmniejszeniu, ponieważ nieetyczni przedsiębiorcy korzystając z praktycznej bezkarności unikają kierowania butli do badań okresowych, których koszty istotnie wzrosły. Z obserwacji rynkowych wynika istotny wzrost liczby oferowanych do sprzedaży od końca 2022 r.. butli bez ważnych badań okresowych, a często również z nieszczelnym lub uszkodzonym zaworem. W chwili obecnej praktyki takie nie podlegają wprost odpowiedzialności karnej, co wymaga pilnego uwzględnienia w katalogu wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu pożarowemu osób i mienia.		

Lp	Przepis	Treść uwagi	Podmiot zgłaszający uwagę	Stanowisko MS
		Oceniamy, że wymienione powyżej przesłanki prowadzą średnio do ponad 100 pożarów rocznie, z których znacznej części można byłoby uniknąć w przypadku przestrzegania obowiązującego prawa. Proponowana w niniejszym stanowisku treść przepisów pozwoliłaby w naszej ocenie zmniejszyć liczbę tragicznych wypadków związanych z eksploatacją butli. Polska Organizacja Gazu Płynnego (POGP) jest organizacją zrzeszającą pracodawców zajmujących się zakupem, rozlewem, dystrybucją gazu płynnego – w tym LPG i LNG – oraz produkcją i obrotem urządzeniami służącymi do jego zastosowań, w tym instalacjami autogazowymi.		

UWAGI ZGŁOSZONE W RAMACH OPINIOWANIA
DO PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE USTAWY – KODEKS WYKROCZEŃ ORAZ USTAWY – KODEKS POSTĘPOWANIA W SPRAWACH O WYKROCZENIA (UD243)

Lp	Przepis	Treść uwagi	Podmiot zgłaszający uwagę	Stanowisko MS
1.	Uzasadnienie	Krajowa Rada Sądownictwa, po zapoznaniu się z projektem ustawy o zmianie ustawy – Kodeks wykroczeń oraz ustawy – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia opiniuje go pozytywnie z następującymi uwagami. Przedstawiony projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks wykroczeń oraz ustawy – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia ma na celu zminimalizowanie zagrożeń pożarowych. Aby wzmocnić funkcję prewencyjną i sprawiedliwościową prawa karnego sensu largo proponuje się wprowadzenie zmian, które pozwolą na skuteczniejszą walkę z niebezpiecznymi zachowaniami, polegającymi na: – dokonywaniu czynności mogących spowodować pożar, jego rozprzestrzenianie się, utrudnienie prowadzenia działania ratowniczego lub ewakuacji, – niezapewnieniu warunków ochrony przeciwpożarowej obiektu lub terenu, – rozniecaniu ognia (albo paleniu tytoniu) poza miej scami wyznaczonymi do tego celu,	**KRS**	**Uwaga bezzasadna.** W uzasadnieniu do projektu nigdzie nie wskazano, że istnieje „bezpośredni związek przyczynowy pomiędzy zmianami klimatu, a zaprószeniem ognia". W uzasadnieniu podniesiono jedynie, że postępujące zmiany klimatu „generują m.in. zwiększone ryzyko pożarowe".

Lp	Przepis	Treść uwagi	Podmiot zgłaszający uwagę	Stanowisko MS
		– wypalaniu trawy, słomy lub pozostałości roślinnych na polach niezgodnie z przepisami, – nieostrożnym obchodzeniu się z ogniem. W uzasadnieniu projektu wskazano, że postępujące zmiany klimatu, w szczególności wzrost temperatury, brak śniegu i zmiana schematu opadowego generują m.in. zwiększone ryzyko pożarowe. To wyższe ryzyko pożarowe bezpośrednio wpływa zaś na bezpieczeństwo ludzi i zwierząt oraz ochronę mienia i przyrody. Pożary, tak jak inne niekontrolowane, ekstremalne zdarzenia związane z działaniem sił natury, stanowią zagrożenie dla życia i zdrowia ludzi, ich mienia, a także świata roślinnego i zwierzęcego. Mając na uwadze powyższe projektodawca uznał, że zdiagnozowany problem społeczny, bezpośrednio związany z bezpieczeństwem ludzi, ochroną ich mienia oraz ochroną przyrody, generujący znaczne koszty społeczne i finansowe (które mogłyby być przecież przeznaczone przez państwo na inne cele) wymaga interwencji ustawodawczej. W uzasadnieniu projektu wskazano, że siatka i wysokość kar za wykroczenia określone w art. 82 k.w., obejmujące		

Lp	Przepis	Treść uwagi	Podmiot zgłaszający uwagę	Stanowisko MS
		szereg zachowań mogących wywołać pożar, a w szczególności granice kary grzywny, nie były zmieniane od 27 lat, co było konsekwencją „denominacji" polskiego pieniądza w 1995 r. Również górna granica kwoty mandatu za te wykroczenia nie uległa żadnej zmianie od wejścia Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia w życie (17 października 2001 r.), pozostając na tej samej wysokości (500 zł) od 24 lat. Osiągnięcie celu ustawy nie jest możliwe za pomocą innych środków, dlatego też projektodawca wprowadza zmiany w następujących przepisach Kodeksu Wykroczeń i Kodeksu Postępowania w Sprawach o Wykroczenia: – art. 24 § la k.w. Projektowana zmiana art. 24 § la k.w. ma na celu zaostrzenie górnej granicy kary grzywny za wykroczenia z art. 82 § 1-3, 4 i 5 k.w. z obecnych 5 000 złotych do 30 000 złotych, w sposób tożsamy do już obowiązującego stanu prawnego w stosunku do wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi w komunikacji. – art. 82 § 1, § 2, § 3, § 4 i § 5 k.w. Projektowane zmiany art. 82 § 1-3, 4 i 5 k.w. mają na celu zaostrzenie sankcji karnych przewidzianych za te wykroczenia.		

Lp	Przepis	Treść uwagi	Podmiot zgłaszający uwagę	Stanowisko MS
		Przepisy art. 82 § 1-3, 4 i 5 k.w. penalizują zachowania polegające na: dokonywaniu czynności mogących spowodować pożar, jego rozprzestrzenianie się, utrudnienie prowadzenia działania ratowniczego lub ewakuacji (art. 82 § 1 k.w.); niezapewnieniu warunków ochrony przeciwpożarowej obiektu lub terenu (art. 82 § 2 k.w.); rozniecaniu ognia (albo paleniu tytoniu) poza miejscami wyznaczonymi do tego celu (art. 82 § 3 k.w.); wypalaniu trawy, słomy lub pozostałości roślinnych na polach niezgodnie z przepisami (art. 82 § 4 k.w.); nieostrożnym obchodzeniu się z ogniem (art. 82 § 5 k.w.). Obecnie wykroczenia z art. 82 § 1, 2, 4 i 5 k.w. są zagrożone karą aresztu, grzywny albo karą nagany. Proponuje się zmianę art. 82 § 1, 2, 4 i 5 k.w. przez wyeliminowanie z katalogu kar kary nagany i dodanie kary ograniczenia wolności. Natomiast wykroczenie z art. 82 § 3 k.w. obecnie jest zagrożone karą aresztu, ograniczenia wolności, grzywny albo karą nagany. Proponuje się zmianę art. 82 § 3 k.w. przez wyeliminowanie z katalogu kar kary nagany. – art. 96 § lad k.p.s.w Projektowana zmiana art. 96 § lad k.p.s.w. ma na celu podniesienie w		

Lp	Przepis	Treść uwagi	Podmiot zgłaszający uwagę	Stanowisko MS
		postępowaniu mandatowym za wykroczenia z art. 82 § 1-3, 4 i 5 k.w. kwoty grzywny do wysokości 5 000 złotych (obecnie do 500 złotych), albo 6 000 złotych (obecnie do 1000 złotych), jeśli sprawca jednym czynem popełnia więcej niż jedno wykroczenie, w sposób tożsamy do już obowiązującego stanu prawnego w stosunku do wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi w komunikacji. Powyższe zmiany polegające na eliminacji z siatki kar za wskazane wykroczenia kary nagany, uzupełnienie tej siatki o karę ograniczenia wolności oraz podniesienie górnej granicy kary grzywny z 5 000 złotych do 3 0 000 złotych nie tylko nie ograniczą sędziowskiego uznania w ramach sądowego wymiaru kary, ale poszerzą go o nową rodzajowo karę oraz o powiększony zakres możliwej do orzeczenia kary grzywny. Krajowa Rada Sądownictwa zasadniczo pozytywnie odnosi się do proponowanych zmian. Niemniej jednak należy wskazać na pewne mankamenty samego uzasadnienia projektu ustawy. Przede wszystkim należy podkreślić, że nie ma bezpośredniego związku przyczynowego pomiędzy zmianami		

Lp	Przepis	Treść uwagi	Podmiot zgłaszający uwagę	Stanowisko MS
		klimatu wskazanymi w uzasadnieniu projektu a zaprószaniem ognia, czyli celowym lub przypadkowym wzniecaniem pożaru przez człowieka. – są to dwa odrębne zjawiska, których nie można utożsamiać. Faktem jest, że zmiany klimatu – takie jak wzrost temperatur, dłuższe okresy suszy, obniżona wilgotność i wydłużenie sezonu pożarowego – powodują, że środowisko staje się znacznie bardziej podatne na szybkie rozprzestrzenianie się ognia, niezależnie od źródła zapłonu.		
2.	Uzasadnienie	Ponadto w projekcie ustawy wskazano, że granice grzywny nie były zmieniane od 27 lat co było konsekwencją „denominacji" polskiego pieniądza w 1995 r., dlatego należy je zmienić podobnie jak w przypadku wykroczeń drogowych. Należy jednak zauważyć, że w projekcie górna granica kary grzywny została zaostrzona sześciokrotnie (z obecnych 5 000 złotych do 30 000 złotych), podczas gdy nie nastąpił w tym czasie sześciokrotny spadek wartości pieniądza.	**KRS**	**Uwaga niezasadna.** Należy wskazać, że dobór instrumentów penalnych (rodzaju i wymiaru sankcji) za poszczególne czyny zabronione, dopóki nie prowadzi do automatyzacji sankcji karnej, pozostaje w zakresie polityki karnej, za którą odpowiada władza wykonawcza. Poza tym podniesienie górnej granicy kary grzywny jest dostosowane do już obowiązujących granic tej kary za wybrane inne wykroczenia, tj. za określone wykroczenia z Rozdziału XI Kodeksu wykroczeń (wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi w komunikacji). Ponadto należy wskazać, że postulat radykalnego zaostrzenia kar grzywny za wykroczenia zgłosił m.in. SA w Szczecinie i SA w Warszawie.
3.	Ogólna	W ocenie Rady ustawodawca powinien spojrzeć kompleksowo na granice grzywny określone w Kodeksie Wykroczeń a nie podnosić jej granice jedynie w określonych przypadkach.	**KRS**	W zakresie uwagi dotyczącej kompleksowego przeglądu kodeksowych sankcji za wykroczenia należy wskazać, że choć co do zasady jest ona zasadna, to **wykracza poza zakres normowania projektu.** Ministerstwo Sprawiedliwości wykorzysta ją w przyszłych pracach związanych z pracami nad Prawem wykroczeń sensu largo.

NIEUWZGLĘDNIONE UWAGI ZGŁOSZONE W RAMACH OPINIOWANIA DO PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE USTAWY – KODEKS WYKROCZEŃ ORAZ USTAWY – KODEKS POSTĘPOWANIA W SPRAWACH O WYKROCZENIA (UD243)

Lp	Przepis	Treść uwagi	Podmiot zgłaszający uwagę	Stanowisko MS
1.	Uzasadnienie	Krajowa Rada Sądownictwa, po zapoznaniu się z projektem ustawy o zmianie ustawy – Kodeks wykroczeń oraz ustawy – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia opiniuje go pozytywnie z następującymi uwagami. Przedstawiony projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks wykroczeń oraz ustawy – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia ma na celu zminimalizowanie zagrożeń pożarowych. Aby wzmocnić funkcję prewencyjną i sprawiedliwościową prawa karnego sensu largo proponuje się wprowadzenie zmian, które pozwolą na skuteczniejszą walkę z niebezpiecznymi zachowaniami, polegającymi na: – dokonywaniu czynności mogących spowodować pożar, jego rozprzestrzenianie się, utrudnienie prowadzenia działania ratowniczego lub ewakuacji, – niezapewnieniu warunków ochrony przeciwpożarowej obiektu lub terenu, – rozniecaniu ognia (albo paleniu tytoniu) poza miej scami wyznaczonymi do tego celu,	**KRS**	**Uwaga bezzasadna.** W uzasadnieniu do projektu nigdzie nie wskazano, że istnieje „bezpośredni związek przyczynowy pomiędzy zmianami klimatu, a zaprószeniem ognia". W uzasadnieniu podniesiono jedynie, że postępujące zmiany klimatu „generują m.in. zwiększone ryzyko pożarowe".

Lp	Przepis	Treść uwagi	Podmiot zgłaszający uwagę	Stanowisko MS
		– wypalaniu trawy, słomy lub pozostałości roślinnych na polach niezgodnie z przepisami, – nieostrożnym obchodzeniu się z ogniem. W uzasadnieniu projektu wskazano, że postępujące zmiany klimatu, w szczególności wzrost temperatury, brak śniegu i zmiana schematu opadowego generują m.in. zwiększone ryzyko pożarowe. To wyższe ryzyko pożarowe bezpośrednio wpływa zaś na bezpieczeństwo ludzi i zwierząt oraz ochronę mienia i przyrody. Pożary, tak jak inne niekontrolowane, ekstremalne zdarzenia związane z działaniem sił natury, stanowią zagrożenie dla życia i zdrowia ludzi, ich mienia, a także świata roślinnego i zwierzęcego. Mając na uwadze powyższe projektodawca uznał, że zdiagnozowany problem społeczny, bezpośrednio związany z bezpieczeństwem ludzi, ochroną ich mienia oraz ochroną przyrody, generujący znaczne koszty społeczne i finansowe (które mogłyby być przecież przeznaczone przez państwo na inne cele) wymaga interwencji ustawodawczej. W uzasadnieniu projektu wskazano, że siatka i wysokość kar za wykroczenia określone w art. 82 k.w., obejmujące		

Lp	Przepis	Treść uwagi	Podmiot zgłaszający uwagę	Stanowisko MS
		szereg zachowań mogących wywołać pożar, a w szczególności granice kary grzywny, nie były zmieniane od 27 lat, co było konsekwencją „denominacji" polskiego pieniądza w 1995 r. Również górna granica kwoty mandatu za te wykroczenia nie uległa żadnej zmianie od wejścia Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia w życie (17 października 2001 r.), pozostając na tej samej wysokości (500 zł) od 24 lat. Osiągnięcie celu ustawy nie jest możliwe za pomocą innych środków, dlatego też projektodawca wprowadza zmiany w następujących przepisach Kodeksu Wykroczeń i Kodeksu Postępowania w Sprawach o Wykroczenia: – art. 24 § la k.w. Projektowana zmiana art. 24 § la k.w. ma na celu zaostrzenie górnej granicy kary grzywny za wykroczenia z art. 82 § 1-3, 4 i 5 k.w. z obecnych 5 000 złotych do 30 000 złotych, w sposób tożsamy do już obowiązującego stanu prawnego w stosunku do wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi w komunikacji. – art. 82 § 1, § 2, § 3, § 4 i § 5 k.w. Projektowane zmiany art. 82 § 1-3, 4 i 5 k.w. mają na celu zaostrzenie sankcji karnych przewidzianych za te wykroczenia.		

Lp	Przepis	Treść uwagi	Podmiot zgłaszający uwagę	Stanowisko MS
		Przepisy art. 82 § 1-3, 4 i 5 k.w. penalizują zachowania polegające na: dokonywaniu czynności mogących spowodować pożar, jego rozprzestrzenianie się, utrudnienie prowadzenia działania ratowniczego lub ewakuacji (art. 82 § 1 k.w.); niezapewnieniu warunków ochrony przeciwpożarowej obiektu lub terenu (art. 82 § 2 k.w.); rozniecaniu ognia (albo paleniu tytoniu) poza miejscami wyznaczonymi do tego celu (art. 82 § 3 k.w.); wypalaniu trawy, słomy lub pozostałości roślinnych na polach niezgodnie z przepisami (art. 82 § 4 k.w.); nieostrożnym obchodzeniu się z ogniem (art. 82 § 5 k.w.). Obecnie wykroczenia z art. 82 § 1, 2, 4 i 5 k.w. są zagrożone karą aresztu, grzywny albo karą nagany. Proponuje się zmianę art. 82 § 1, 2, 4 i 5 k.w. przez wyeliminowanie z katalogu kar kary nagany i dodanie kary ograniczenia wolności. Natomiast wykroczenie z art. 82 § 3 k.w. obecnie jest zagrożone karą aresztu, ograniczenia wolności, grzywny albo karą nagany. Proponuje się zmianę art. 82 § 3 k.w. przez wyeliminowanie z katalogu kar kary nagany. – art. 96 § lad k.p.s.w Projektowana zmiana art. 96 § lad k.p.s.w. ma na celu podniesienie w		

Lp	Przepis	Treść uwagi	Podmiot zgłaszający uwagę	Stanowisko MS
		postępowaniu mandatowym za wykroczenia z art. 82 § 1-3, 4 i 5 k.w. kwoty grzywny do wysokości 5 000 złotych (obecnie do 500 złotych), albo 6 000 złotych (obecnie do 1000 złotych), jeśli sprawca jednym czynem popełnia więcej niż jedno wykroczenie, w sposób tożsamy do już obowiązującego stanu prawnego w stosunku do wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi w komunikacji. Powyższe zmiany polegające na eliminacji z siatki kar za wskazane wykroczenia kary nagany, uzupełnienie tej siatki o karę ograniczenia wolności oraz podniesienie górnej granicy kary grzywny z 5 000 złotych do 3 0 000 złotych nie tylko nie ograniczą sędziowskiego uznania w ramach sądowego wymiaru kary, ale poszerzą go o nową rodzajowo karę oraz o powiększony zakres możliwej do orzeczenia kary grzywny. Krajowa Rada Sądownictwa zasadniczo pozytywnie odnosi się do proponowanych zmian. Niemniej jednak należy wskazać na pewne mankamenty samego uzasadnienia projektu ustawy. Przede wszystkim należy podkreślić, że nie ma bezpośredniego związku przyczynowego pomiędzy zmianami		

Lp	Przepis	Treść uwagi	Podmiot zgłaszający uwagę	Stanowisko MS
		klimatu wskazanymi w uzasadnieniu projektu a zaprószaniem ognia, czyli celowym lub przypadkowym wzniecaniem pożaru przez człowieka. – są to dwa odrębne zjawiska, których nie można utożsamiać. Faktem jest, że zmiany klimatu – takie jak wzrost temperatur, dłuższe okresy suszy, obniżona wilgotność i wydłużenie sezonu pożarowego – powodują, że środowisko staje się znacznie bardziej podatne na szybkie rozprzestrzenianie się ognia, niezależnie od źródła zapłonu.		
2.	Uzasadnienie	Ponadto w projekcie ustawy wskazano, że granice grzywny nie były zmieniane od 27 lat co było konsekwencją „denominacji" polskiego pieniądza w 1995 r., dlatego należy je zmienić podobnie jak w przypadku wykroczeń drogowych. Należy jednak zauważyć, że w projekcie górna granica kary grzywny została zaostrzona sześciokrotnie (z obecnych 5 000 złotych do 30 000 złotych), podczas gdy nie nastąpił w tym czasie sześciokrotny spadek wartości pieniądza.	**KRS**	**Uwaga niezasadna.** Należy wskazać, że dobór instrumentów penalnych (rodzaju i wymiaru sankcji) za poszczególne czyny zabronione, dopóki nie prowadzi do automatyzacji sankcji karnej, pozostaje w zakresie polityki karnej, za którą odpowiada władza wykonawcza. Poza tym podniesienie górnej granicy kary grzywny jest dostosowane do już obowiązujących granic tej kary za wybrane inne wykroczenia, tj. za określone wykroczenia z Rozdziału XI Kodeksu wykroczeń (wykroczenia przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi w komunikacji). Ponadto należy wskazać, że postulat radykalnego zaostrzenia kar grzywny za wykroczenia zgłosił m.in. SA w Szczecinie i SA w Warszawie.
3.	Ogólna	W ocenie Rady ustawodawca powinien spojrzeć kompleksowo na granice grzywny określone w Kodeksie Wykroczeń a nie podnosić jej granice jedynie w określonych przypadkach.	**KRS**	W zakresie uwagi dotyczącej kompleksowego przeglądu kodeksowych sankcji za wykroczenia należy wskazać, że choć co do zasady jest ona zasadna, to **wykracza poza zakres normowania projektu.** Ministerstwo Sprawiedliwości wykorzysta ją w przyszłych pracach związanych z pracami nad Prawem wykroczeń sensu largo.